

Sant Andreu del Castellvell

Vallromanes

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carretera BP-5002, Km. 8-9
Emplaçament Es troba dins la finca de la Torre Tavernera

Coordenades:

Latitud: 41.53306
Longitud: 2.28658
UTM Est (X): 440486
UTM Nord (Y): 4598180

Classificació

Número de fitxa 08296 - 24
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XII-XIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Excessivament restaurada a partir d'unes restes originals.
Protecció Legal i física
Observacions protecció: Catàleg Bens a Protegir POUM 2008. E-61Edificis. BCIL
Número inventari Si (IPA,núm.21)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 008A09100

Fitxes associades:

[Forn de la Torre Tavernera](#)
[Sitges de la Torre Tavernera](#)
[Torre Tavernera](#)

Autoria de la fitxa J.Montlló/M.Bosch (ACTIUM SCP)

Descripció

Església d'una sola nau rectangular coberta amb volta de canó seguit, coronada al costat de llevant per un absis semicircular cobert amb una volta de quart d'esfera. La façana és coronada per una petita espadanya sense campana i per quatre pinacles de base quadrada.

L'entrada a l'absis es fa a través d'un arc triomfal. Tot l'interior de l'ermita és enguixat. A la dreta de la nau es troben dues petites fornícules amb arc conopial: l'una, al costat de l'absis, serveix per a protegir els llibres, mentre que l'altra, una mica més gran i al mig de la nau, no té cap funció específica.

Les obertures a l'exterior s'han resolt amb dues finestres de doble esqueixada, una a cada costat de l'absis, fetes amb pedres regularment tallades i coronades amb un arc de mig punt.

La porta d'entrada es troba a ponent i està aixecada per quatre esglaons, segurament es va obrir l'any 1718 en el marc de la rehabilitació de la Torre Tavernera feta per Oleguer d'Ardena Taverner i Montornès, en general poc fidel a l'estil original. A cada costat de la llinda es poden veure els escuts que sembla que corresponen als Montornès.

A la façana de migdia s'endevina clarament la porta original, però es troba tapiada.

L'aparell s'ha fet amb còdols i maons rejuntats amb morter, sobretot la part de dalt de l'edifici, però també els contraforts de la paret de tramuntana on, a més, s'han col·locat carreus escairats.

Observacions:

Pel seu emplaçament també és coneguda com a Sant Andreu de la Torre Tavernera.

Protecció: Abans del Catàleg 2008 estava inclosa a les Normes subsidiàries de planejament municipal.

Història

Pertanyia a la parròquia de sant Vicenç de Vallromanes. No hi ha cap referència a l'ermita fins el testament de Pere de Montornès, de l'any 1157. Però a Vallromanes hi havia hagut una altra ermita dedicada a Sant Andreu: la de Sant Andreu de Llobons. Queda el dubte de quina de les dues fou la beneficiada per Pere de Montornès.

L'any 1196 un altre Pere de Montornès i la seva esposa donen a l'església del castell i a "honra de Sant Andreu Apòstol" les tres quartes parts del delme dels fruits que es facin al castell perquè el rector celebri dues misses cada setmana a la capella de sant Andreu. Segons documentació, la capella albergava relíquies dels sants Angel, Felicià i Marcel vingudes de Roma a finals del S. XVII. La imatge de sant Andreu que dona nom a la capella fou traslladada a principis de segle XX (1912-13) a la casa Bru de Teià, propietat de la Marquesa d'Alba de Liste.

Bibliografia

ANDRÉS BLANCH, Rosa Maria (1982) Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Vallès oriental. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

FILGUEIRA GANZO, M. Dolors (1991) "Sant Vicenç de Vallromanes" a Catalunya Romànica Vol. XVIII: El Vallès Oriental. Enciclopèdia Catalana, Barcelona, pp 436.

MARTÍ BONET, Josep Maria (1981) Catàleg monumental de l'Arquebisbat de Barcelona. Vallès oriental. Vol. I/2. Arxiu Diocesà de Barcelona, pàgs. 603-612

MOGAS, Francesc (1927) Notes històriques. Rectorologi i consuetes de la parròquia de Sant Vicenç de Vallromanes. Mecanoscrit inèdit.

GARCÍA-PEY, ENRIC (2003). Vallromanes. Noms de lloc i casa. Ajuntament de Vallromanes.

